Lieta Nr.11110018519
Lietas arhīva Nr. K26-0085-22/9
ECLI:LV:REZT:2022:0926.11110018519.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2022.gada 26.septembrī

Rēzeknes tiesa,
tiesnesis P.Novičenoks,
piedaloties prokuroram R.Mikažānam,
zvērinātam advokātam G.Sīmanim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā un 195.panta pirmajā daļā (*likuma redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam*) paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu. Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. A/, laika posmā no 2019.gada 30.marta līdz 26.jūnijam, mantkārīgā nolūkā, nelikumīgi izmantoja uz /pers. B/ vārda izsniegtu AS "Citadele banka" norēķinu karti Nr.Numurs, kas piesaistīta norēķinu kontam Nr.LVNumurs, un PIN kodu.

Minētajā laika periodā /pers. A/ ar AS "Citadele banka" norēķinu karti Nr.Numurs, kas izsniegta uz /pers. B/ vārda un piesaistīta norēķinu kontam Nr.LVNumurs, vairākkārt devās pie AS "Citadele banka" bankomāta ATMP0 /adrese/, kur ievietojot norēķinu karti bankomātā, kā arī ievadot attiecīgo PIN kodu un veicot nepieciešamās naudas izņemšanas operācijas, no tā divdesmit reizes nelikumīgi izņēma naudu uz kopējo summu 7860 *euro*: 30.martā izņēma naudu 2200 *euro*: trīs reizēs izņemot 600 *euro* katrā reizē, vienā reizē izņemot 400 *euro*; 3.aprīlī izņēma naudu 2000 *euro*: trīs reizēs izņemot 600 *euro* katrā reizē, vienā reizē izņemot 200 *euro*; 5.aprīlī izņēma naudu 2200 *euro*: trīs reizēs izņemot 600 *euro* katrā reizē, vienā reizē izņemot 400 *euro*; 10.aprīlī izņēma naudu 1000 *euro*: vienā reizē izņemot 600 *euro*, otrā reizē izņemot 400 *euro*; 15.aprīlī izņēma naudu 100 *euro*; 22.aprīlī izņēma naudu 100 *euro*; 26.aprīlī izņēma naudu 100 *euro*; 20.maijā izņēma naudu 50 *euro*; 29.maijā izņēma naudu 50 *euro*; 6.jūnijā izņēma naudu 60 *euro*.

2019.gada 8.aprīlī /pers. A/ devās pie AS "Citadele banka" bankomāta ATMP0 /adrese/, kur ievietojot bankomātā AS "Citadele banka" norēķinu karti Nr.Numurs, kas izsniegta uz /pers. B/ vārda un piesaistīta norēķinu kontam Nr.Numurs, kā arī ievadot attiecīgo PIN kodu un veicot nepieciešamās naudas izņemšanas operācijas, no tā izņēma naudu 100 *euro*.

Turklāt pers.A laika periodā no 2019.gada 30.marta līdz 26.jūnijam, izmantojot apstākli, ka viņas rīcībā ir uz /pers. B/ vārda izsniegtā AS "Citadele banka" norēķinu karte Nr.Numurs, kas piesaistīta norēķinu kontam Nr.LVNumurs un PIN kods, ar to nelikumīgi veica šādus divdesmit četrus pirkumus par kopējo summu 630,03 *euro*: 1.aprīlī veikalā "Mājai, dārzam" /adrese/, veica pirkumu 262,37 *euro* apmērā; 8.aprīlī aptiekā "Mēness aptieka - 35" /adrese/, veica pirkumu 13,57 *euro* apmērā; 12.aprīlī veikalā "Mājai, dārzam" /adrese/, veica pirkumu 7,46 *euro* apmērā; 18.aprīlī veikalā "Mini Rimi" /adrese/, veica pirkumu 26,54 *euro* apmērā; 27.aprīlī veikalā "RD Electronics" /adrese/, veica pirkumu 39,99 *euro* apmērā; 1.maijā veikalā "Maxima R247" /adrese/, veica pirkumu 19,58 *euro* apmērā; 16.maijā veikalā "Mini Rimi" /adrese/, veica pirkumu 25,58 *euro* apmērā; 18.maijā veikalā "Mājai, dārzam" /adrese/, veica pirkumu 13,11 *euro* apmērā un veikalā "Mini Rimi" /adrese/, veica pirkumu 42,15 *euro* apmērā; 24.maijā veikalā "Top" /adrese/, veica pirkumu 18,25 *euro* apmērā; 26.maijā veikalā "Mini Rimi" /adrese/, veica pirkumu 12,21 *euro* apmērā; 28.maijā veikalā "Top" Adrese, veica pirkumu 11,56 *euro* apmērā; 29.maijā veikalā "Top" /adrese/, veica pirkumu 9,68 *euro* apmērā; 5.jūnijā veikalā "Top" /adrese/, veica pirkumu 8,59 *euro* apmērā; 10.jūnijā veikalā "Maxima R247" /adrese/, veica pirkumu 20,28 *euro* apmērā; 16.jūnijā veikalā "Maxima R247" /adrese/, veica pirkumu 25,92 *euro* apmērā; 17.jūnijā aptiekā "Mēness aptieka - 35" /adrese/, veica pirkumu 10,44 *euro* apmērā; 18.jūnijā veikalā "Maxima R247" /adrese/, veica pirkumu 15,82 *euro* apmērā; 19.jūnijā veikalā "Mini Rimi" /adrese/, veica pirkumu 4,54 *euro* apmērā, aptiekā "Mēness aptieka - 35" /adrese/, veica pirkumu 15,24 *euro* apmērā un veikalā "Maxima R247" /adrese/, veica pirkumu 8,94 *euro* apmērā; 20.jūnijā veikalā "Mini Rimi" /adrese/, veica pirkumu 7,97 *euro* apmērā un veikalā "Adrese, veica pirkumu 3,58 *euro* apmērā; 22.jūnijā veikalā "Maxima R247" /adrese/, veica pirkumu 6,66 *euro* apmērā.

Tādā veidā /pers. A/ nodarīja /pers. B/ materiālo zaudējumu 8590,03 *euro* apmērā, ko veido no norēķinu konta Nr./konta numurs/ bankomātos izņemtā nauda 7860 *euro* un ar norēķinu karti izdarīto pirkumu naudas summa 630,03 *euro*.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja tīšu smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

[2] Bez tam /pers. A/ izdarīja noziedzīgi iegūtu finanšu līdzekļu legalizēšanu. Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. A/ laika posmā no 2019.gada 30.marta līdz 2019.gada 4.aprīlim, izdarot sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, proti, uz /pers. B/ vārda izsniegtās AS "Citadele banka" norēķinu kartes Nr.numurs nelikumīgu izmantošanu, /pers. B/ to nezinot un bez viņa atļaujas, nelikumīgi ieguva savā īpašumā no /pers. B/ piederošā AS "Citadele banka" norēķinu konta Nr./konta numurs/ naudas līdzekļus vismaz 4200 *euro* apmērā.

2019.gada aprīļa sakumā, izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotā datumā, laikā un vietā, /pers. A/, apzinoties, ka minētie naudas līdzekļi ir noziedzīgi iegūti, nolūkā slēpt daļu šo līdzekļu noziedzīgo izcelsmi un pārvērst tos citās vērtībās, iegādājās automašīnu *Mercedes Benz E300*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, samaksājot tās vērtību 2200 *euro* iepriekšējam īpašniekam no noziedzīgi iegūtiem naudas līdzekļiem. /pers. A/

2019.gada 4.aprīlī automašīnu *Mercedes Benz E300*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Ceļu satiksmes drošības direkcijā reģistrēja uz sava vārda.

Tādējādi pers.A atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma (*nosaukums likuma redakcijā līdz 2019.gada 28.jūnijam*) 5.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam legalizēja noziedzīgi iegūtus finanšu līdzekļus 2200 *euro* apmērā, proti, nolūkā slēpt šo līdzekļu noziedzīgo izcelsmi, pārvērta tos citās vērtībās, apzinoties, ka šie finanšu līdzekļi ir noziedzīgi iegūti.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja tīšu mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 195.panta pirmajā daļā (*likuma redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam*).

Motīvu daļa

[3] Apsūdzētā pers.A tiesas izmeklēšanā savu vainu abu viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā un 195.panta pirmajā daļā, neatzina. Cietušā /pers. B/ pirmstiesas procesā pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 8 630,43 *euro*, kuru tiesā uzturēja cietušā pārstāve /pers. H/, neatzina.

Par izvirzīto apsūdzību būtību apsūdzētā /pers. A/ tiesai paskaidroja, ka notikumi risinājās 2018.gadā. Apsūdzētās vīrs /pers. I/ ar /pers. B/ bija pazīstami sen, viņiem bija kopīgas intereses, saistītas ar motocikliem. Apsūdzētā bija tikusies ar /pers. B/ dažas reizes, braucot vīram līdzi. Ar /pers. B/ daudz nekontaktējās, tikai sasveicinājās, apjautājās, kā viņam iet. /pers. B/ dzīvoja viens. /pers. A/ kopā ar vīru vairākas reizes bija apciemojusi /pers. B/. /pers. B/ mājās bija antisanitāri apstākļi, viss aizlikts ar mantām, ciemiņi tika aicināti atsevišķā vagoniņā. Oktobrī, kad /pers. B/ salauza gūžas kaulu, viņš piezvanīja /pers. I/ un pateica, ka, kāpjot no sava mikroautobusa, neveiksmīgi nokrita, pēc kā tika aizvests uz Pilsētas slimnīcu. Vakarā viņi devās apciemot /pers. B/ uz slimnīcu. Uz medmāsu jautājumiem viņi paskaidroja, ka ir cietušā paziņas. Uz slimnīcu bija ieradušies arī sociālie darbinieki, lai pēc operācijas nogādātu /pers. B/ uz pansionātu, taču /pers. B/ nevēlējās doties uz pansionātu. Kopīgi aprunājoties ar /pers. B/, /pers. A/ piedāvāja pēc operācijas braukt pie viņiem, ņemot vērā /pers. B/ antisanitāros apstākļus mājās un to, ka viņš ir vientuļš. Laika posmā no 2018.gada oktobra līdz 2019.gada 26.jūnijam apsūdzētā nestrādāja, dzīvoja Pilsēta, tāpēc uzņēmās aprūpēt /pers. B/. Cietušais dzīvoja /pers. A/ mātes mājā, viņam bija atvēlēta atsevišķa istaba. /pers. B/ bija vientuļš, neviens par viņu nerūpējās. /pers. B/ /pers. A/ ar vīru slimnīcā apmeklēja katru dienu. Pirms izrakstīšanās no slimnīcas bija kopīgi vienojušies, ka /pers. B/ piederošos lopus pārdos un viņš dosies dzīvot uz "Māja". Ņemot vērā, ka /pers. B/ mājas Ciems1 vairākas reizes apzaga, vienojās, ka /pers. B/ mantas pārvedīs uz "Māja". Kad aizbrauca uz /pers. B/ dzīvesvietu Ciems1, konstatēja, ka kāds bija ielauzies istabā un vagoniņā, bija izsisti stikli, nozagta šujmašīna, uzlauzta garāža un nozagti dažādi instrumenti. Sākumā /pers. B/ vainoja pers.A. un pers.I, ka viņi pasūtīja kādu vai paši aplaupīja viņu. Kad /pers. B/ atveseļojās, noskaidrojās, ka personas, kas viņu aplaupīja, bija vietējie.

/pers. B/ bija pārcietis vairākas narkozes, tāpēc viņam sākās problēmas ar atmiņu un, iespējams, tāpēc viņa liecības vairākas reizes mainījās. /pers. B/ dzīvesvietu deklarēja maja", lai pastniece nogādātu pensiju viņam uz mājām, kā arī pierakstīja un nogādāja viņu uz vizītēm pie ģimenes ārsta, jo cietušajam bija slimību saasinājumi. Par sava īpašuma pārdošanu /pers. B/ izlēma pats. Par pārdoto īpašumu apsūdzētajai nekas smalkāk nav zināms, jo /pers. B/ pats atrada pircēju un nokārtoja darījumu, teica, ka īpašumu pārdeva par 25 000 *euro* ar tiesībām palikt dzīvot savā mājā. /pers. B/ lūdza, lai /pers. A/ kopā ar viņu dotos uz banku un palīdzētu nokārtot dokumentus norēķinu konta atvēršanai. Viņi devās uz AS "Citadele Banka", kur /pers. B/ tika atvērts norēķinu konts, izdoti dokumenti un norēķinu karte. Nākamajā dienā /pers. B/ norēķinu kontā tika ieskaitīta nauda par pārdoto īpašumu. Cietušais vēlējās to izņemt. Ņemot vērā, ka summa bija liela, bija nepieciešams to pieteikt iepriekš. Bankā izsniegtie dokumenti glabājās /pers. B/ atvēlētajā istabā uz plaukta. No paša sākuma ar /pers. B/ bija saskaņots, ka norēķinu karti, kas stāvēja uz plaukta, varēja izmantot nepieciešamajiem pirkumiem – pārtikai un saimniecības precēm. Norēķinu karti bez /pers. B/ atļaujas /pers. A/ neizmantoja. Skaidro naudu no bankomāta izņēma tikai kopā ar /pers. B/ pēc viņa lūguma, jo cietušais neprata izmantot bankas karti. Ja bija nepieciešams, /pers. B/ kopā ar /pers. A/ devās pie bankomāta un izņēma skaidru naudu. /pers. A/ nav zināms, kādām vajadzībām /pers. B/ izmantoja šo naudu.

Apsūdzētā norādīja, ka viņai nav zināmi iemesli, kāpēc cietušais procesa gaitā mainīja savas liecības, nebija viņu šantažējusi. /pers. B/ dzīvoja "Māja" no 2019.gada marta līdz jūnijam un šajā laikā bieži braukāja uz savu lauku māju Ciems1. Pēc izveseļošanās /pers. B/ iegādājās automašīnu un patstāvīgi brauca uz Ciems1, kur uzturējās divas – trīs dienas. Cietušais ar izņemto naudu no bankomāta brauca uz savu lauku māju, pēc atgriešanās atkal izņēma naudu. Laika periodā no 2019.gada marta līdz 26.jūnijam, kad tika izņemta nauda no bankomāta, /pers. B/ dāvināja naudu pers.A un pers.I ģimenei – apsūdzētajai 400 *euro*, /pers. I/ 400 *euro* –, kā arī /pers. A/ mātei dzimšanas dienā uzdāvināja veļas mazgāšanas automātu 400 *euro* vērtībā. Kad pers.A ģimenei salūza automašīna, /pers. B/ atļāva paņemt naudu no viņa konta – 2 000 *euro* – automašīnas iegādei. Norēķinoties ar /pers. B/ bankas karti, tika iegādātas nepieciešamās pārtikas un saimniecības preces. Norēķinu karte atradās /pers. B/ atvēlētajā istabā uz plaukta, nepieciešamības gadījumā tā tika izmantota. Atļauja netika prasīta katrā pirkuma izdarīšanas reizē, jo tas bija saskaņots iepriekš. /pers. B/ nekad neizteica /pers. A/ pretenzijas, ka no viņa norēķinu konta pazuda nauda, viņiem bija labas attiecības, cietušais uzticējās viņai. /pers. B/ iesniegumu policijā uzrakstīja, kad ilgāku laiku – apmēram nedēļu – nedzīvoja "Māja", viņa norēķinu karte bija atstāta uz plaukta, jo viņš domāja, ka atbrauks ātrāk. Cietušais pameta "Māja", jo sākās nesaskaņas, taču tās nebija saistītas ar naudu.

Konts AS "Citadele banka" Pilsēta filiālē tika atvērts 2019.gada aprīļa sākumā, kad /pers. B/ pārdeva īpašumu. Par to, ka pieteikums /pers. B/ konta atvēršanai tika izveidots 2018.gada 30.novembrī, neko paskaidrot nevar. Norāda, ka uz banku kopā ar /pers. B/ gāja vienu reizi, kad tika atvērts bankas konts. Nākamajā dienā /pers. B/ bankas kontā ienāca nauda, viņš vēlējās izņemt 5 000 *euro*. /pers. A/ nevar paskaidrot, kad /pers. B/ bankā tika izsniegta norēķinu karte ar PIN kodu.

Apsūdzētā norādīja, ka 2019.gada 30.martā /pers. B/ lūdza noņemt no viņa konta 1 200 *euro*, taču, ņemot vērā noteikto skaidras naudas izmaksas limitu 600 *euro* dienā, nauda tika noņemta vairākas reizes. /pers. B/ nepaskaidroja, kādam nolūkam bija nepieciešams izņemt naudu. 2019.gada 10.aprīlī ar cietušā norēķinu karti tika noņemti 1 000 *euro* pēc viņa lūguma. Saistībā ar 2019.gada 5.aprīlī izņemtajiem 2 200 *euro* apsūdzētā paskaidroja, ka /pers. B/ šo naudu bija uzdāvinājis automašīnas iegādei. Par /pers. B/ naudas līdzekļiem tika iegādāta arī siltumnīca, jo sākotnēji /pers. B/ bija nolēmis dzīvot "Māja". Arī 2019.gada 26.jūlijā norēķinu karte tika izmantota atbilstoši norunai par produktu un saimniecības preču iegādi kopīgām vajadzībām.

Par /pers. B/ apsūdzošajām liecībām apsūdzētā norādīja, ka sarežģījumi sākās, kad cietušais sāka braukāt uz savām mājām Ciems1. Par konfliktsituāciju iemesliem apsūdzētā detalizētākus paskaidrojumus nesniedza. Cietušais bija teicis /pers. A/, ka viņu ietekmēja kāda sieviete, kad viņš brauca uz savām dzimtajām mājām. 2019.gada 26.jūnijā, kad /pers. B/ iesniedza iesniegumu policijā, viņš vēl dzīvoja Ciems, taču tajā laikā bieži braukāja uz savām mājām. Apsūdzētā norādīja, ka sniedz pilnīgas un patiesas liecības, kompleksā psiholoģiskā – poligrāfa ekspertīze nav nepieciešama.

[4] Neskatoties uz to, ka apsūdzētā /pers. A/ savu vainu viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā neatzina, tiesa nonāk pie slēdziena, ka apsūdzētās vainīgums viņai uzrādītājā apsūdzībā tiek pierādīts ar lietā savākto pierādījumu kopumu – lietā nopratināto apsūdzības liecinieku un cietušā pārstāves sniegtajām liecībām, kā arī ar lietā esošiem rakstveida pierādījumiem. Apsūdzētās sniegtie paskaidrojumi ir pretrunā ar cietušā /pers. B/ sniegtajām liecībām pirmstiesas kriminālprocesa gaitā, kuras tiesas izmeklēšanā pārbaudītas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu

sakarā ar cietušā nāvi.

[4.1] Būdams nopratināts kā cietušais, /pers. B/ 2019.gada 26.jūnijā (*lietas 2.-3.lapa*) liecināja, ka 2019.gadā, datumu neatceras, viņš guva traumu, salauza gūžas kaulu. Pirms negadījuma viņš dzīvoja Rēzeknes novadā. Kad salauza gūžas kaulu, /pers. B/ ievietoja Pilsētas slimnīcā. No slimnīcas pret parakstu viņu izņēma /pers. A/ un aizveda dzīvot uz Adrese. Norādīja, ka tur dzīvo līdz pat liecību sniegšanas brīdim. /pers. A/ par viņu rūpējās. Pirms vairākiem gadiem viņš iepazinās ar /pers. I/ (/pers. A/ vīru), kurš uzpirka vecos motociklus, /pers. B/ tādi bija, viņš pers.I tos pārdeva. Ar /pers. A/ iepazinās nesen. Pēc negadījuma 2019.gada martā viņš pārdeva savu īpašumu – mežu – Rīgas firmai par 25 000 *euro*. Pirms īpašuma pārdošanas /pers. A/ aizveda viņu uz AS "Citadele banka" Pilsēta, kur bija viņam klāt, kad viņš atvēra kontu. Kad bankas darbiniece izsniedza cietušajam bankas dokumentus, /pers. A/ paņēma kaut kādus dokumentus. Cietušais nezina, kādus dokumentus /pers. A/ paņēma, taču uzticējās /pers. A/, domādams, ka viņa palīdzēs ar konta atvēršanu. Dienā, kad pārdeva mežu, cietušais bankā izņēma 5 000 *euro* un izmantoja tos savām vajadzībām. 2019.gada 26.jūnijā cietušais devās uz banku, pārbaudīja sava konta izdruku un atklāja, ka kontā bija atlikuši tikai 11 369,57 *euro*. Cietušais savām vajadzībām bija izņēmis tikai 5 000 *euro*, vairāk no sava konta naudu nebija ņēmis. Cietušais nesaprata, kā tas varēja notikt, jo pats uz banku nebija devies un pasi nevienam nebija devis. Vienīgais izskaidrojums tam varētu būt, ka, atverot kontu, norēķinu karti bankas darbinieki atdeva /pers. A/. Cietušais liecināja, ka viņam bankas norēķinu kartes nebija, rīkoties ar to neprata. Apskatot konta izdrukas, cietušais saprata, ka no viņa konta ir pazuduši 8 630,43 *euro*. Nauda bija izņemta bankomātos, kā arī ar karti bija veikti maksājumi veikalos. No izdrukām arī redzams, ka 2019.gada 26.jūnijā tika veikts pirkums veikalā "Maxima" Pilsēta, kuru /pers. B/ nebija veicis, kā arī nebija veicis nevienu citu pirkumu, kurš bija redzams konta izdrukā, jo tam bija nepieciešama bankas karte, kuras viņam nav. Uzskata, ka noziegumu izdarīja /pers. A/ vai /pers. I/, jo /pers. B/ viņiem uzticējās.

[4.2] 2019.gada 27.jūnijā cietušais /pers. B/ liecināja (*lietas 8.lapa*), ka uztur iepriekš sniegtās liecības. Papildināja, ka savu bankas karti atdeva /pers. A/, jo uzticējās viņai. Bankas karte atradās pie /pers. A/. Kad /pers. B/ vajadzēja naudu, /pers. A/ no /pers. B/ bankas konta bankomāta noņēma nepieciešamo naudas summu. /pers. B/ atļāva pers.A ar savu bankas karti veikt pirkumus veikalā. Iepriekš to visu neatcerējās, jo viņam bija veiktas divas operācijas, bija narkoze, tāpēc zuda atmiņa. Vēlas, lai kriminālprocesu izbeidz, jo nauda nav pazudusi, tā tika izlietota viņa personiskajām vajadzībām.

[4.3] 2019.gada 15.jūlijā cietušais /pers. B/ liecināja (*lietas 9.lapa*), ka uztur iepriekš sniegtās liecības, taču norāda, ka 2019.gada 27.jūnijā sniegtās liecības ir nepatiesas - cietušajam nācās samelot, jo /pers. A/ viņu šantažēja, piedraudot, ja /pers. B/ neizņems iesniegumu no policijas, /pers. A/ teiks, ka viņš ir izvarojis viņas meitu. Cietušais norādīja, ka no naudas, kura atradās viņa kontā, viņš izņēma tikai 5 000 *euro*, pārējo naudu nav ņēmis. Viņaprāt /pers. A/ izņēma naudu, jo visi bankas dokumenti atradās pie viņas. Pēc iesnieguma iesniegšanas policijā /pers. A/ atdeva /pers. B/ viņa bankas karti, bet tā bija nobloķēta un naudu ar to izņemt nevarēja. Kad /pers. A/ pēc slimnīcas atveda cietušo uz savām mājām, nekādi nosacījumi par dzīvošanu netika norunāti. /pers. A/ teica, ka cietušais būs viņu ģimenes loceklis un nauda par mājas lietošanu nebūs jāmaksā. Teica, lai dzīvo un pieskata māju. /pers. I/ vienu reizi teica, ka viņam ir lielas problēmas ar naudu. Teica, ja kaut kas ar viņu notiks, lai prasa no sievas, viņa visu atdos. Cietušais uzskata, ka /pers. I/ izgrozījās no situācijas ar viņa naudu, tāpēc viņam bija vajadzīgas tādas summas. Tagad cietušajam arpers.A un pers.I ģimeni ir konflikts, bet /pers. I/ teica, ka 3 000 *euro*, kurus paņēma pirms tam, atdos.

[4.4] 2019.gada 17.oktobrī cietušais /pers. B/ liecināja (*lietas 10.lapa*), ka uztur iepriekš sniegtās liecības. Norādīja, ka nezināja, vai, atverot kontu bankā, viņam tika pieslēgta internetbanka, jo ar datoru rīkoties neprata, iepriekš internetbanka viņam nebija pieslēgta. Pensiju 395 *euro* saņem ar Latvijas Pasta starpniecību, to piegādā mājās Rēzeknes novada Ciems1 pagastā. Kad dzīvoja Māja", pastnieks pensiju piegādāja uz turieni. "Māja" cietušajam ēst gatavoja /pers. A/ māte Vārds, kura arī dzīvoja šajā mājā. Pārtikas produktus pirka cietušais, /pers. A/ viņu aizveda uz veikalu, /pers. A/ vai viņš pats salasīja pārtikas produktus, bet cietušais par tiem samaksāja, pēc tam visi kopā lietoja. Pārtiku un saimniecības preces pārsvarā šajā mājā pirka cietušais. Cietušais nezina, kā sauc /pers. A/ meitu, pieļauj, ka Vārds1. /pers. A/ meitu redzēja tikai divas reizes, kad viņa bija atbraukusi pie Vārds. Ar meiteni vispār nebija runājis, divatā palikuši nebija. Meitene bija savāda, augstprātīga. Abas reizes, kad atbrauca /pers. A/ meita, mājās bija arī Vārds. Šobrīd /pers. A/ meitu neatpazītu. Vārds mājā meitene atradās neilgu laiku.

[4.5] 2020.gada 10.martā cietušais /pers. B/ liecināja (*lietas 11.-12.lapa*), ka viņa iepriekš sniegtās liecības ir patiesas, izņemot 2019.gada 27.jūnija liecības, jo /pers. A/ viņu šantažēja, teica, ja neizņems iesniegumu no policijas par to, ka viņa izmantoja viņa karti un noņēma naudu no viņa konta bez viņa ziņas, tad iesniegs policijā iesniegumu, ka cietušais izvaroja viņas meitu. Tā ir nepatiesība, jo cietušais nevienu nav izvarojis. Kopā ar /pers. A/ bankā cietušais bija vairākas reizes. Pirmo reizi, kad rakstīja iesniegumu, otru, kad viņam izsniedza dokumentus, kurus paņēma pers.A, cietušajam neko neiedeva. Kad cietušais izņēma 5 000 *euro* no sava konta, /pers. A/ arī bija kopā ar viņu. Nevar izskaidrot, kāpēc iepriekš norādīja, ka ar /pers. A/ bankā bija tikai vienu reizi, laikam bija piemirsis par pārējām reizēm. /pers. I/ ir aizdevis 3 500 *euro*, par kuriem viņš nopirka zelta monētas. Šo naudu /pers. B/ bija sakrājis pirms īpašuma pārdošanas. No bankas izņemtajiem 5 000 *euro* cietušais iegādājās automašīnu par 3 500 *euro*, pāri palika 1 500 *euro*. /pers. B/ agrāk piederēja mikroautobuss, no kura kāpjot viņš nokrita un salauza gūžas kaulu. Mikroautobusu *Mercedes Benz* pārdeva par 2 500 *euro*, viņam bija skaidra nauda, kuru uzdāvināja pers.A, pers.I un viņu bērniem, katram iedeva lielas summas, ap 400-500 *euro*. pers.A mātei uzdāvināja veļas mašīnu. Visu naudu, kuru ieguva no mikroautobusa pārdošanas, izdalīja pers.A un pers.I. Kad ar pers.A bija veikalos, viņš nesaprata, ka par dažādiem pirkumiem viņa maksāja ar /pers. B/ karti, izmantojot viņa naudu, jo viņa to neteica, tas nebija ar viņa piekrišanu. /pers. A/ cietušajam zāles aptiekā pirka tikai tad, kad bija pavisam slims. Tad viņš naudu /pers. A/ iedeva no sava portfeļa, kur glabāja savu pensiju. Iespējams, ka /pers. A/ zāles pirka ar viņa karti, par to viņam nebija zināms. Cietušais bija represētais, tāpēc par zālēm nebija daudz jāmaksā. Medikamentus iegādājās pats un pats brauca tiem pakaļ. Kad cietušais bija Strūžānos, viņam paziņa pateica, ka viss viņa īpašums tika izpārdots, visa manta paņemta, tagad ņem viņa naudu. Cietušais devās uz banku Pilsēta un no konta izraksta uzzināja, ka no konta bez viņa ziņas bija noņemta nauda, tāpēc griezās policijā ar iesniegumu. Par to, ka cietušais bija bankā un policijā, pers.A nezināja. Pēdējais pirkums veikalā "Maxima" ar viņa norēķinu karti bija izdarīts dienā, kad cietušais iesniedza iesniegumu policijā.

[4.6] 2020.gada 9.jūnijā cietušais /pers. B/ liecināja (*lietas 14.lapa*), ka viņam piederēja mikroautobuss *Mercedes Benz Sprinter*, kuru nopirka pirms pieciem gadiem un reģistrēja uz sava vārda. Viņa īpašumā tas bija apmēram divus gadus, pēc tam to pārdeva par 2 500 *euro* skaidrā naudā. Naudu glabāšanai iedeva /pers. A/ mātei Vārdsi. Vārds cietušajam vēlāk pateica, ka naudu paņēma /pers. I/. /pers. I/ cietušajam naudu nav atdevis, teica, ka naudu ieguldījis darījumā, kad nopelnīs, atdos.

[4.7] 2020.gada 16.jūnijā cietušais /pers. B/ liecināja (*lietas 15.-18.lapa*), ka vairākus gadus pazīstams ar /pers. I/, iepazinās, jo viņiem bija kopīgas intereses. Pirms 2018.gada oktobra /pers. B/ nokļuva Pilsētas slimnīcā. Viņam zvanīja /pers. I/, jo viņam bija nepieciešama motocikla detaļa. Cietušais pateica, ka atrodas slimnīcā. /pers. I/ ar sievu un sievasmāti katru dienu brauca viņu apciemot. Esot slimnīcā, viņi savā starpā apspriedās, ka cietušais ir viens un ir nepieciešams par viņu parūpēties. /pers. A/ piedāvāja braukt dzīvot pie Vārds uz Ciems pagastu, kā arī piedāvāja pārrakstīt īpašumu Ciems, bet viņš atteicās. pers.I un /pers. A/ atveda viņu no slimnīcas uz Ciems. pers.A deklarēja /pers. B/ Pilsēta, kā arī pierakstīja pie ģimenes ārsta /pers. O/. Viņiem bija savstarpēja noruna, ka cietušais dzīvos pie pers.A mātes Vārds. Kad atveseļosies, varēs iekārtot darbnīcu "Māja". Cietušais atļāva /pers. I/ pārvest savas mantas no Ciems1 pagasta uz "Māja", par to pretenziju cietušajam nav. Dzīvojot Pilsēta, pers.A aizveda cietušo uz AS "Citadele banka", lai viņš uzrakstītu pieteikumu konta atvēršanai un norēķinu kartes saņemšanai, konkrētu datumu, kad tas notika, neatceras. Dzīvojot pie Vārds, cietušais nolēma pārdot "pers.B mājas". Nezina, kas sameklēja pircējus, pieļauj, ka pers.A un pers.Ii. Cietušais nevar paskaidrot, kam

pārdeva īpašumu, tas ir norādīts dokumentos. Nauda par pārdoto īpašumu tika pārskaitīta uz viņa bankas kontu AS "Citadele banka". /pers. A/ aizveda cietušo /pers. B/ uz banku, kur viņš izņēma 5 000 *euro* un paņēma sev. Dokumentus, kurus cietušajam pret parakstu izsniedza bankas darbiniece, paņēma /pers. A/. Nezina, kas tie bija par dokumentiem, jo tos neapskatīja un neizlasīja. Izejot no bankas, cietušais pajautāja /pers. A/ par naudas izņemšanu no konta. /pers. A/ atbildēja, ka naudu var izņemt bankā ar pasi. Cietušais nezināja, ka viņam bija izsniegta norēķinu karte, ar kuru var izņemt naudu bankomātā un norēķināties par pirkumiem. Cietušais nevienam nebija devis atļauju rīkoties ar savu norēķinu karti, jo nezināja, ka viņam tāda bija izsniegta. Cietušā māsa /pers. R/ viņam pateica, ka viņam ir izsniegta norēķinu karte un tā tiek lietota bez viņa atļaujas, tērējot viņa naudu. Tāpēc cietušais nolēma doties uz banku, lai noskaidrotu, cik naudas atlicis viņa kontā. No bankā izsniegtās konta izdrukas cietušais saprata, ka no konta bija pazudusi liela naudas summa, tā bija noņemta gan bankomātā, gan arī ar norēķinu karti, maksājot par pirkumiem veikalos. /pers. B/ bija izbrīnīts, ka, viņam nezinot un bez viņa atļaujas, bija pazudusi nauda no konta, tāpēc nekavējoties vērsās policijā. Cietušais bija devīgs pret pers.A un pers.I ģimeni. Atbraucot dzīvot pie Vārds uz "Māja", viņam vienmēr bija sava nauda, jo saņēma pensiju 395 *euro* apmērā, viņam ar to pilnīgi pietika iztikšanai, kā arī izdevās iekrāt. No bankā izņemtajiem 5 000 *euro*, 3 500 *euro* cietušais iztērēja automašīnas iegādei, atlika vēl 1 500 *euro*. Pagājušā gada aprīļa sākumā pārdeva mikroautobusu *Mercedes Benz* par 2 500 *euro* nezināmam pircējamPilsēta. Cietušajam bija arī citi naudas uzkrājumi, tāpēc pietika aizdot /pers. I/ 3 500 *euro* un vēl arī uzdāvināt naudu. Par naudu, kuru aizdeva vai uzdāvināja, cietušajam nav pretenziju. Lūdz saukt /pers. A/ pie atbildības par naudu, kuru viņa izlietoja, izmantojot viņa norēķinu karti, par kuras esamību viņš nezināja.

[4.8] 2019.gada 26.septembrī tika veikta konfrontēšana starp cietušo /pers. B/ un /pers. A/ (*lietas 70.-73.lapa*). Cietušais norādīja, ka "Māja" viņam piedāvāja dzīvot pers.A un /pers. I/, par to nebija nekādas vienošanās. Bankas darbiniece dokumentus iedeva pers.A, cietušais nezināja, kur tie atrodas, pieļauj, ka pie /pers. A/. Norēķinu karti nevienam nedeva un nebija ļāvis to ņemt. Par 5 000 *euro*, ko izņēma bankā, nopirka automašīnu 3 500 *euro* vērtībā, viņam palika 1 500 *euro*, ko nebija iztērējis. /pers. B/ nepiekrita /pers. A/ teiktajam, ka viņš iztērēja visu naudu. Savu norēķinu karti pers.A devis nebija, viņa nebija to prasījusi. /pers. B/ nebija lūdzis /pers. A/ izņemt 2 000 *euro* no bankas konta 2019.gada 3.aprīlī, lai iegādātos veļas mašīnu /pers. A/ mātei. Norādīja, ka par siltumnīcas iegādi neko nezināja, kā arī nebija ļāvis /pers. A/ noņemt no viņa konta 2 200 *euro* 2019.gada 5.aprīlī. /pers. B/ norādīja, ka pats nebija izmantojis norēķinu karti, kā arī nebija ļāvis to izmantot /pers. A/, nezināja, kur palika nauda, kas bija viņa kontā.

[5] Cietušā pārstāve /pers. H/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka pēc tā, kad /pers. B/ atgriezās noPilsēta un konstatēja, ka ir apkrāpts, viņš bija vīlies cilvēkos un burtiski sabruka. Sākotnēji gan cietusī, gan viņas māte /pers. R/ bija priecīgas, ka /pers. B/ bija aprūpēts pēc slimnīcas. Pēc tam viņš nedaudz sāka stāstīt par to, ka palika bez nekustamā īpašuma, būtībā, bez jumta virs galvas, un ir vīlies cilvēkos. /pers. B/ bija cilvēks, kas labi orientējās tehnikā, bet bija tāls no bankas darījumiem, tāpēc bija viegls upuris, lai viņu varētu apkrāpt. /pers. H/ pati nesazvanījās ar /pers. B/. Laikā, kad viņš dzīvoja "māja", ar viņu sazvanījās viņas māte /pers. R/. /pers. B/ dzīvoja "Māja" kopš 2018.gada rudens līdz 2019.gada vasarai, tad viņš devās dzīvot uz "pers.B mājam".

Māte stāstīja, ka sākotnēji /pers. B/ bija ļoti priecīgs, viņš bija apkopts, par viņu rūpējas. /pers. H/ un viņas māte mēģināja uzzināt, kas tie par cilvēkiem un saprast, kāda ir viņu motivācija palīdzēt /pers. B/. /pers. B/ slēpa viņu vārdus, uzvārdus un adresi, kur viņš atrodas. Radās sajūta, ka kaut kas nav kārtībā. /pers. H/ ar māti /pers. B/ vairākkārt brīdināja, lai uzmana visus savus dokumentus un finanses, jo cilvēkiem var būt nelabi motīvi. Kad /pers. B/ atklāja, ka viņam ir pazudusi nauda no konta, viņš uzreiz to nestāstīja, jo jutās neērti par to, ka viņš ir piekrāpts. /pers. B/ mēģināja vairākas reizes braukt un panākt mierizlīgumu, bet, acīmredzot, tas nebija izdevies. Par to, ka /pers. B/ noņemta nauda no konta, /pers. H/ uzzināja no savas mātes. Par konkrētām summām nekas netika minēts.

/pers. B/ dzīvoja savā lauku mājā, kur bija antisanitāri apstākļi. Saprotot, ka savā vecumā /pers. B/ nespēj sevi aprūpēt, /pers. H/ ar māti mēģināja viņu pierunāt nopirkt nelielu dzīvokli ar visām ērtībām, taču /pers. B/ bija izvairīgs. Kad sāka rasties aizdomas, ka kaut kas nav kārtībā ar viņa naudu, /pers. H/ izdarīja izrakstu no zemesgrāmatas un konstatēja, ka /pers. B/ ir pārdevis īpašumu. Tas bija 2020.gadā. Kad viņam /pers. R/ tieši uzprasīja par naudu, viņš paskaidroja, ka viņam vairs nekas nepieder. No /pers. B/ teiktā nevarēja saprast, vai viņš ir pārdevis visu. Kāds /pers. B/ bija tiesisks pamats dzīvot "Māja1", nav zināms. /pers. B/ neteica, kas tieši noņēma naudu no konta, bet darīja visu iespējamo, lai kaut ko labotu. Bija vairāki telefona zvani, ka viņš brauc uz banku, ka nav viss samaksāts par nekustamo īpašumu, ka viņš mēģina atgūt zaudēto. Teica, ka brauc uz Pilsēta un mēģinās izlīgt. Neko konkrēti /pers. B/ nestāstīja, jo lietas ar bankas darījumiem bija viņam nesaprotamas. Laikā, kad viņam sāka rasties bažas, /pers. H/ ieteica viņam aiziet uz banku un noskaidrot, kāds ir viņa konta stāvoklis. Acīmredzot, kad /pers. B/ to noskaidroja, viņš iesniedza iesniegumu policijai, par to viņš pats pastāstīja /pers. H/. Bija viens trauksmains zvans no /pers. B/, kad viņš teica, ka ir atklājis, ka viņa nauda ir iztērēta bez viņa ziņas, to viņš pārmeta /pers. A/. /pers. B/ bija teicis /pers. A/, ka vērsīsies policijā, savukārt apsūdzētā viņam atbildēja, ka, ja pers.B kaut ko tādu uzsāks, viņai būs pretprasība, ka atradīs kādu, kas liecinās par to, ka pers.B esot nepiedienīgi izturējies pret viņas nepilngadīgo meitu. Cietušā pārstāve un /pers. R/ nomierināja /pers. B/, paskaidrojot, ka neviens neņems vērā tādus apgalvojumus, ja tā nav taisnība un nevar ļaut sevi iebiedēt.

/pers. B/ bieži teica, ka pēc operācijas daudz ko neatceras, teica, ka tas varētu būt medikamentu iespaidā. Kad /pers. B/ mēģināja atgūt viņam izkrāptos naudas līdzekļus, /pers. H/ ar māti palūdza, lai viņam blakus būtu kāds, kas varētu palīdzēt, jo pers.B sūdzējās par atmiņas zudumiem, neatcerējās, piemēram, kā bija pārdevis savu nekustamo īpašumu, tāpēc bieži vien viņu pavadīja viņa draugs /pers. S/. /pers. S/ stāstīja /pers. H/, ka bija pavadījis /pers. B/ uz pašvaldību maksāt nekustamā īpašuma nodokli. /pers. B/ brauca arī uz Rēzekni un mēģināja noskaidrot, kur palika 5 000 *euro*, jo pārdodot nekustamo īpašumu, līgumā bija norādīta summa 30 000 *euro*, taču kontā bija ieskaitīti tikai 25 000 *euro*. Ņemot vērā, ka pers.B nejutās pietiekami stiprs un pārliecināts kā autobraucējs, /pers. S/ bieži vien viņu veda uz Rēzekni. Tajā pat laikā /pers. B/ pieskatīja arī /pers. T/, jo savulaik pers.B bija palīdzējis viņai dažādos tehniskos darbos, tai skaitā bez atlīdzības remontēja mašīnu. /pers. T/ ar viņu kontaktējās un mēģināja viņu pieskatīt. Kad pēdējo reizi /pers. H/ ciemojās pie /pers. B/, viņam nebija problēmu ar atmiņu.

/pers. B/ nebija dāvinājis naudu ne viņai, ne /pers. R/. Pēdējo reizi /pers. H/ satikās ar /pers. B/ 2018.gadā, pirms viņš nokļuva slimnīcā. Vēlāk satikties ar /pers. B/ nebija izdevies. /pers. S/ bija atradis /pers. B/ pakritušu pie mājām, tāpēc viņu ievietoja Viļānu sociālās aprūpes iestādē, taču apmeklētājus tur nelaida pandēmijas ierobežojumu dēļ. Pieļauj, ka /pers. B/ bija dalījies ar /pers. S/ un /pers. T/ saistībā ar apstākļiem par naudas pazušanu no konta. /pers. H/ norādīja, ka /pers. B/ īpašumā bija motocikli, kuru vērtība varēja būt ap 40 000 *euro*. Šie motocikli nonāca /pers. I/ īpašumā.

[6] Lieciniece pers.R tiesas izmeklēšanā liecināja, ka pēdējo reizi savu brāli /pers. B/ redzēja rudenī, kad apciemoja viņu slimnīcā. Tajā laikā viņš dzīvoja savā lauku mājā Rēzeknes novadā, Ciems1 pagastā. Par naudas izmānīšanu /pers. B/ lieciniecei stāstīja pa telefonu. /pers. B/ teica, ka pēc izrakstīšanās no slimnīcas /pers. A/ aizveda viņu pie sevis. Lieciniecei nav zināms, vai /pers. B/ pazina /pers. A/ pirms tam, viņš nebija par to stāstījis. Brālis teica, ka neatcerējās, kā viņu aizveda no slimnīcas, viņš pamodās mājās pie /pers. A/. Slimnīcā /pers. B/ atradās sakarā ar lauztu gūžas kaulu. Teica, ka anestēzijas un citu medikamentu ietekmē viņam varēja rasties problēmas ar atmiņu. Brālis teica, ka izkrāpti 10 000 *euro*, bet lieciniecei nav zināms, kādā veidā tika izkrāpta nauda. Pēc šīs sarunas viņi klātienē nebija tikušies un pa telefonu brālis neko vairāk nestāstīja. Par sadzīves apstākļiem mājās pie /pers. A/ /pers. B/ nestāstīja, teica, ka viņam bija trūce un operācija, par atmiņas traucējumiem, izņemot gadījumu pēc slimnīcas, sūdzējies nebija. Lieciniece ar brāli sazvanījās vismaz vienu reizi nedēļā, bet /pers. B/ nebija stāstījis, kādas attiecības viņam izveidojās ar pers.A un pers.I ģimeni.

Par nekustamā īpašuma pārdošanu viņa nezināja. /pers. B/ stāstīja, ka, pēc krimināllietas ierosināšanas, viņam zvanīja /pers. A/ un teica, ka izkrāpto naudu atdos atpakaļ un lūdza viņu atgriezties dzīvot pie viņas. Šī saruna notika, kad /pers. B/ jau nedzīvoja pie /pers. A/. Par to, ka /pers. B/ pārdeva nekustamo īpašumu, lieciniece uzzināja no izmeklētājas. Kad /pers. B/ bija slimnīcā, bija cilvēks, kas palīdzēja apkopt lopus. Vēlāk brālis teica, ka /pers. A/ visu izpārdeva, pievāca naudu un paņēma mantas, kas viņai patika. Par to, cik lopu bija /pers. B/, lieciniece nezina. Nezina, vai nekustamais īpašums jau bija pārdots, kad pēdējo reizi tikās ar brāli. Vienā no telefonsarunām /pers. B/ teica, ka pers.A atņēma viņam automašīnas atslēgas. Tas bija trīs mēnešus pēc operācijas, kad ārsti jau atļāva brālim braukt ar automašīnu un viņš gribēja atbraukt pie /pers. R/. Sarunājoties pa telefonu, /pers. B/ pastāstīja, ka nevar atbraukt, jo /pers. A/ ir paņēmusi automašīnas atslēgas, pēc kā dzirdēja kliedzienu, /pers. A/ atņēma brālim telefonu, stādījās priekšā un paskaidroja, ka viņa neļauj /pers. B/ braukt, jo ir ceļš ir slidens. /pers. B/ bija tumši zila automašīna, marku lieciniece nezina. Telefonsarunā /pers. B/ teica, ka viņam ir pazudusi nauda, minēja 10 000 *euro*, ka to paņēma /pers. A/, bet nestāstīja, kā viņš par to uzzināja. Lieciniece nebija zināms par to, ka /pers. B/ bija aizdevis naudu. /pers. B/ bija taupīgs, nedzēra, nesmēķēja, nekad nelūdza aizdot, viņam vienmēr bija nauda. /pers. B/ stāstīja, ka viņam bankas kontā ir nauda, bet lieciniece neinteresējās, cik daudz, viņa pensijas apmēru nezināja.

Pirmstiesas procesā lieciniece 2020.gada 18.jūnijā liecināja, ka pēdējo reizi brāli redzēja pāris gadus atpakaļ, kad viņš atradās SIA "Pilsētas slimnīca" ar lauztu gūžu. /pers. B/ stāstīja par divām sievietēm – māti un meitu. Lieciniece slimnīcā brālim teica, ka ņems viņu pie sevis. Vēlāk brālis piezvanīja un pateica, ka šīs sievietes viņu no slimnīcas ir izņēmušas un aizvedušas uz savām mājām. Vienu no sievietēm brālis sauca par pers.A. Brālis lieciniecei stāstīja, ka laikā, kad viņš atradās slimnīcā, pers.A pārdeva viņa govi un naudu paņēmusi sev. Brālis lieciniecei stāstījis, ka pers.A zvērējusi, ka mīl viņu, ka grib dzīvot kopā (*lietas 62.-63.lapa*).

[7] Liecinieks pers.O tiesas izmeklēšanā liecināja, ka pirmstiesas kriminālprocesā izmeklētāja interesējās par /pers. B/ veselības stāvokli, par to, vai viņa veselības traucējumi varēja radīt problēmas, kas saistās ar kognitīvām spējām, spriestspējām un spējām analizēt situāciju. /pers. B/ bija noslēgts cilvēks. Laikā, kad ārsts izmeklēja /pers. B/, problēma ar pacienta kognitīvām spējām nebija aktuāla, lai iedziļinātos tajā un izdarītu secinājumus, vai /pers. B/ varēja spriest par savām darbībām un nest par tām atbildību, taču, kontaktējoties ar /pers. B/, liecinieks nemanīja viņa uzvedībā psihiskus traucējumus.

Lieciniekam piezvanīja pers.I un pateica, ka /pers. B/ ir problēmas ar veselību. Apsekojot pacientu, ārsts konstatēja, ka /pers. B/ bija ļoti novārdzināts, viņam tika nozīmēta terapija, pēc kuras viņš atlaba. Vēlāk /pers. B/ parādījās citas veselības problēmas, kuras bija jāoperē. Mājas apstākļi, kuros dzīvoja pacients, bija cienīgi, viņš atkopās. Neatceras, vai pacientam bija aktuāla invaliditātes piešķiršana. Atceras, ka viņš bija represēta persona. Liecinieks neatceras, vai /pers. B/ bija vērsies pie viņa sakarā ar veselības stāvokļa novērtējumu automašīnas vadīšanai, nekāda izziņa par to viņam izsniegta netika. /pers. B/ bija liecinieka pacients no 2018.gada 14.novembra, pēdējais ieraksts viņa medicīniskajā kartē ir izziņa policijai 2019.gada 21.oktobrī. Liecinieks divas reizes bija pie pacienta mājas izsaukumā, pēdējo reizi 2019.gada 1.februārī. /pers. B/ griezās praksē divas reizes – 2018.gada 14.novembrī un 2018.gada decembrī. Pēcoperācijas periodā pacientam bija ievietots ilgkatetrs, radās komplikācijas, tāpēc uz neilgu laiku viņš bija ievietots slimnīcā. /pers. B/ /pers. O/ praksē tika konstatēta liela cirkšņa trūce, kuru bija jāoperē, kā arī hroniska, ielaista kaite - tireotoksikoze - pastiprināta vairogdziedzera funkcija. Iepriekš viņam bija veikta gūžas endoprotezēšana Pilsēta. Pēc pacienta ievietošanas slimnīcā 2019.gada februārī, /pers. B/ bija nosūtīts pie ķirurga, jo viņam bija komplicējušās dažas problēmas. Pēc veiktās operācijas pacients nebija griezies praksē, liecinieks nebija viņu redzējis kopš 2019.gada februāra.

[8] Lieciniece/pers. Z/ pirmstiesas izmeklēšanā liecināja (*lietas 59.lapa*), ka dzīvo Adrese, mājās Māja", īpašums pieder meitai /pers. A/. 2018.gada rudenī kopā ar pers.A vīru /pers. I/ aizbrauca uz Rēzekni, kur slimnīcā atradās /pers. B/. Slimnīcā jautāja, vai pēc operācijas viņi ņems pers.B pie sevis, uz ko pers.I atbildēja, ka jā. Tā viņi vienojās, kapers.B dzīvos pie liecinieces "Māja". pers.B tam piekrita un pēc operācijas tika atvests uz "Māja". Par dzīvošanu "Māja" netika noslēgta nekāda vienošanās. Pēc operācijas lieciniece /pers. B/ apkopa, gatavoja ēst. Produktus pirka lieciniece. Kad pers.B atkopās, tas varēja būt jau 2019.gadā, viņš arī brauca uz veikalu un produktus pirka pats. pers.B par saviem produktiem maksāja pats. pers.B teica, lai lieciniece izvēlas visus produktus, saliek maisā, viņš pats par tiem samaksāja. Komunālos maksājumus par dzīvošanu pers.B nemaksāja. Ēdienu gatavoja lieciniece, ēda pie viena galda, kā arī visa iedzīve bija uz liecinieces pleciem. pers.B veikalā samaksāja par produktiem, pārējo visu pirka, darīja lieciniece. 2019.gada aprīlīpers.B lieciniecei uz dzimšanas dienu uzdāvināja veļas mašīnu. Cik lieciniecei zināms, tā maksāja vairāk nekā 300 *euro*. pers.B vēl nopirka siltumnīcu, kura ir uzstādīta "Māja". pers.B lieciniecei naudu nebija devis. 2018.gada rudenī, konkrētu laiku lieciniece pateikt nevar, pers.B pirms operācijas lieciniecei bija uzticējis savu portfeli, kurā atradās 3 500 *euro*. Lieciniece portfeli ar visu naudu atveda uz savām mājām un tur to glabāja. Pēc operācijas, kad /pers. B/ jau dzīvoja liecinieces mājā, pie viņiem atbrauca /pers. I/ un rādīja /pers. B/ zelta monētas. /pers. I/ prasīja /pers. B/, vai var paņemt naudu 3 500 *euro*. /pers. B/ atļāva, tad /pers. I/ aizgāja un no skapīša paņēma 3 500 *euro*. Lieciniece dzirdēja, ka /pers. I/ teica, ka atdos /pers. B/ naudu.

[9] Liecinieks pers.S tiesas izmeklēšanā liecināja, ka ar /pers. B/ bija pazīstams kopš bērnības, dzīvoja kaimiņos, viņiem bija labas, draudzīgas attiecības, kontaktējās gandrīz katru dienu. Kopš atgriešanās no Pilsēta novada "Māja, /pers. B/ bija pasliktinājusies veselība, viņš bija nervozs, jo uzzināja, ka no bankas konta viņam tika izkrāpta nauda – 10 000 *euro*. /pers. B/ palūdza /pers. S/ aizvest viņu uz banku Rēzeknē, vēlējās noskaidrot par izkrāpto naudu, taču viņam neko noskaidrot neizdevās. pers.B bija noslēgts, nerunīgs, neko konkrētāk nestāstīja. Kad /pers. B/ dzīvoja "Māja", viņi ilgu laiku nekontaktējās. /pers. B/ zvanīja reti, teica, ka viņam neļauj runāt, ir atņēmuši automašīnu, lai viņš nevarētu aizbraukt prom. Uz "Māja" bija aizvestas visas /pers. B/ mantas. 2020.gada rudenī, kad /pers. B/ atgriezās uz mājām, viņi kopā devās uz pašvaldību Ciems1, lai samaksātu nodokli par nekustamo īpašumu. Tur /pers. B/ uzzināja, ka īpašums viņam vairāk nepieder, par ko viņš bija sašutis. Vēlāk /pers. S/ dzirdēja, ka /pers. B/ pa telefonu kāds piezvanīja un krievu valodā pajautāja, vai viņam nepietiek ar 50 000 *euro*, pēc kā pers.B devās uz banku, lai pārbaudītu līdzekļus kontā, bet minētās summas tur nebija. /pers. B/ teica, ka nebija nevienu pilnvarojis pārdot savu īpašumu. Pēc tam viņi devās uz Valsts zemes dienestu, bet pandēmijas apkarošanas ierobežojumu dēļ viņiem neizdevās neko noskaidrot. Pēc minētiem notikumiem /pers. B/ nezvanīja /pers. S/ vairākas dienas, /pers. S/ sāka uztraukties, jo /pers. B/ tālruņa numurs nebija sasniedzams. Ieradoties /pers. B/ mājās, atrada viņu gulošu vannas istabā, izsauca Neatliekamo palīdzību, pēc tam pers.Btika nogādāts uz slimnīcu, vēlāk uz pansionātu Viļānos, pēc neilga laika viņš nomira. Paskaidro, ka uzAdrese tika pārvestas visas /pers. B/ mantas, vienu reizi viņi kopā brauca tām pakaļ. /pers. B/ nestāstīja, kāda vienošanās viņam bija ar pers.I, bija minējis, ka pers.I ir "briesmīgs žuļiks", bija piedraudējis /pers. B/ - ja viņš "raksies" par 10 000 *euro*, tad "uztaisīs" tā, ka /pers. B/ ir izvarojis viņa meitu. Pēc tā pers.B aplaida rokas. Liecinieks norāda, ka pers.B jau iepriekš bija konts AS "Citadele Banka", maz iespējams, ka viņš to atvēra bez citas personas palīdzības, jo latviski gandrīz neprata lasīt un rakstīt. pers.B ar /pers. I/ bija kopīgas intereses saistībā ar antīkiem motocikliem, /pers. I/ pirmais uzmeklēja viņu. /pers. B/ draugs /pers. AB/ stāstīja, ka nevarēja apciemotpers.B slimnīcā, jo pers.Iun persA nevienu pie /pers. B/ nelaida. /pers. B/ bija skops, dāvanas nedāvināja, pat parādā neaizdeva. Viņš dzīvoja ļoti pieticīgi, dārgus pirka tikai motociklus. /pers. B/ stāstīja, ka pēc operācijas 2018.gadā viņam sākās problēmas ar atmiņu, dažreiz viņš uzvedās dīvaini, zvanīja naktī pa telefonu, jautāja, cik laika. Kad pers.B dzīvoja "Māja", viņi gandrīz nekontaktējās, pers.B telefonsarunā teica, ka viņi aprunāsies, kad satiksies, jo viņu noklausās. Kad Ppers.B atgriezās no Pilsēta 2020.gada vasarā, viņš pārvietojās ar spieķi. pers.B

patstāvīgi neprata izņemt naudu no bankomāta, viņi vienu vai divas reizes kopā brauca uz Pilsēta, kur lieciniekam nepazīstama sieviete atdeva pers.B pensiju, bet tā nebija /pers. A/. Par attiecībām ar pers.A un pers.I. ģimeni /pers. B/ neko nestāstīja, pieļauj, ka viņam bija edraudēts. Pēc /pers. I/ draudiem, ka ziņos par meitas izvarošanu, /pers. B/ atmeta mēģinājumus griezties policijā. Lieciniekam nav zināms, kādi pers.B bija vienošanās nosacījumi ar pers.A un pers.I ģimeni, pēc atgriešanās uz mājāmpers.B nevēlējās satikties ar pers.I, viņiem bija konflikts, viņš kontaktējās tikai ar pers.I sievu. Liecinieks nebija apciemojis /pers. B/ slimnīcā. Pēc /pers. B/ nāves viņa īpašums tika izpostīts, tur uzdarbojās vandaļi. Pēc bērēm /pers. S/ paņēma pers.B motociklu glabāšanai, vēl divi motocikli atrodas glabāšanā pie viņa paziņas. /pers. B/ stāstīja, ka mežu pārdeva /pers. I/, bet par mājas pārdošanu pers.B uzzināja tikai tad, kad aizgāja maksāt nodokli uz pašvaldību. /pers. B/ sūdzējās, ka viņam no bankas konta pazuda 10 000 *euro*. Pirms dzīvošanas "Māja" /pers. B/ bija *Mercedes Benz Sprinter*, pēc atgriešanās bija cita automašīna - *Volkwagen Golf* ar automātisko ātrumkārbu. pers.B bija slikts šoferis. Nepieciešamības gadījumā, ja bija jābrauc garākās distances, pers.B lūdza /pers. S/ aizvest viņu, par to /pers. B/ nemaksāja, uzpildīja degvielu un nepieciešamības gadījumā izpalīdzēja. Lieciniekam nav zināms par automašīnas *Mercedes Sprinter* pārdošanu, kā arī viņam nav zināms, kur atrodas /pers. B/ mežs. Laikā, kad pers.B dzīvoja "Māja", /pers. S/ zvanīja mežsargs un jautāja, vai viņš zina, kas rosās pa persB mežu, liecinieks nosprieda, ka tas bija pers.I ar savu brigādi. Paskaidro, ka kopā ar /pers. B/ mantām viņam mājās ir saglabājušies arī bankas kontu izraksti.

[10] Lieciniece/pers. AE/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka bija pazīstama ar /pers. B/ daudzus gadus, dzīvoja vienā ciematā, viņš bija ļoti labs virpotājs, metinātājs, labi pārzināja tehniku. Bieži pie viņa griezās pēc palīdzības. pers.B bija īpatnējs, lētticīgs un noslēgts cilvēks, bet ar liecinieci diezgan atklāts. 2018.gada rudenī no ciemata iedzīvotājiem uzzināja, ka /pers. B/ salauza gūžas kaulu, bija slimnīcā, pēc tam tika aizvests uz Pilsēta novadu pie viņa paziņas pers.I. /pers. B/ īpašumā esošie lopi tika ātri pārdoti, mantas izvestas. Pēc kāda laika /pers. B/ atgriezās ciematā, bija sakopts, ģērbies tīrās drēbēs, ar citu automašīnu. Mainījās viņa uzvedība - bija dezorientēts, ar atsvešinātu skatienu. Pēc kāda laika, dzīvojot mājās, viņš palika aizvien adekvātāks. Par dzīvi "Māja" pers.B daudz nestāstīja, teica, ka viņam palīdzēja labi cilvēki, viņš bija paēdis, sakopts. Iepriekš /pers. B/ nerūpējās par savu izskatu. 2020.gada vasaras sākumā /pers. B/ ar /pers. S/ aizbrauca uz Ciems1, lai pašvaldībā nomaksātu nodokļus, tur viņi uzzināja, ka /pers. B/ vairāk nekas nepieder, par ko viņš bija sašutis, lūdza palīdzēt. /pers. T/ ieteica viņam griezties policijā. /pers. B/ devās uz policijas iecirkni Pilsēta, kur, pēc /pers. B/ stāstītā, policijas darbinieki par viņu tikai pasmējās. Tāpēc /pers. T/ ieteica /pers. B/ nākamajā reizē braukt kopā ar pers.S. 2020.gada rudenī, kad pers.B nebija zvanījis vairākas dienas, /pers. S/ ar /pers. T/ devās pie viņa uz mājām. Viņi atrada /pers. B/ nokritušu mājās, izsauca Neatliekamo medicīnisko palīdzību, nogādāja uz slimnīcu. Sazinoties ar policijas darbinieku, /pers. T/ noskaidroja, ka /pers. B/ mantas, lai tās nepazustu, pagaidām jāglabā pie sevis, arī pers.B automašīna tika atdzīta pie liecinieces. Kad pers.B nāca pie samaņas, ar /pers. T/ sazinājās viņa ārstējošais ārsts, teica, ka /pers. B/ pēc izrakstīšanās no slimnīcas vēlas braukt pie viņas. /pers. T/ atteica, ņemot vērā, ka viņai nebija attiecīgu apstākļu un prasmju, lai rūpētos par gulošu cilvēku. /pers. B/ nevēlējās braukt uz Pilsēta, kur bija deklarēts, tāpēc sociālā dienesta darbiniece palūdza /pers. T/, lai viņa deklarētu /pers. B/ pie sevis, lai iekārtotu viņu sociālās aprūpes centrā Viļānos kā novada iedzīvotāju, tam /pers. T/ piekrita. Lieciniecei ar /pers. B/ bija noruna, ka sociālās aprūpes centrā viņš uzturēsies ziemā, bet pavasarī dosies pie sevis uz mājām. /pers. B/ nestāstīja lieciniecei par bankas konta atvēršanu, bet pirms viņa pārcelšanās uz "Māja" vairākas reizes redzēja /pers. B/ AS "Citadele banka" Rēzeknē. Uzzinot, ka viss /pers. B/ īpašums tika pārdots, viņš sašuta, teica: "Vai tad viņiem nepietika ar to, ko es devu?". pers.B teica, ka deva naudu pārtikai, palīdzēja nopirkt mašīnu un vēl citas mantas, deva naudu un arī aizdeva. Viņš nevarēja noticēt, ka viņam atņēma visu, pārdeva īpašumu, izkrāpa naudu no konta. Vienu reizi pers.B minēja, ka viņam pazuda 50 000 *euro*, otru reizi nosauca lielāku summu, konkrēti neatceras. /pers. B/ bija devies uz "Māja", lai noskaidrotu, kur palika viņa nauda, bet /pers. I/ viņam piedraudēja, ka, ja daudz "raksies" vai meklēsies, viņš "piešūs" lietu par meitas izvarošanu. /pers. B/ nobijās. Viņš stāstīja, ka, ierodoties policijas iecirknī Pilsēta, lai uzrakstītu iesniegumu, viņu tur izsmēja, nenoticēja par nozagto naudu, nosauca par netīru un izdzina, tāpēc nākamajā reizē pers.B brauca kopā ar pers.S. Līdz pārbraukšanai uz Pilsēta /pers. B/ bija mikroautobuss tumšā krāsā, bet atpakaļ viņš atgriezās ar sarkanu automašīnu *Volkswagen Golf*, kurai bija automātiska ātrumkārba. Viņš nestāstīja, kur palika iepriekšējā automašīna. pers.B, pērkot pārtikas produktus, nebija izvēlīgs, bija pieticīgs, taupīgs, pat skops, dāvanas lieciniecei nekad nedāvināja. /pers. B/ plānoja īpašumā kaut ko celt, pārveidot, konkrētāk neskaidroja. Nespēja aptvert, ka īpašums tika pārdots vācietim, cilvēkam, kuru nekad nebija redzējis, laikā, kad pats atradās slimnīcā. Laikā, kad /pers. B/ dzīvoja "Māja", viņi nekontaktējās. Tajā laikā /pers. B/ ciešākus kontaktus uzturēja ar /pers. AB/, viņiem bija kopīgas intereses. Pirms negadījuma, kad pers.B salauza gūžas kaulu, viņam bija 2-3 slaucamās govis un jaunlopi, vistas. Pēc viņa ievietošanas slimnīca tie tika pārdoti, nezina, kas tos pārdeva. /pers. B/ nerunāja par to, ka vēlas pārdot īpašumu.

Lieciniece dzīvo apmēram 10 kilometru attālumā no /pers. B/ mājām, nezina, cik liels bija pers.B īpašums, viņam piederēja lauksaimniecībā izmantojamā zeme un mežs. Pēc pers.B bērēm lauksaimniecības zeme – apmēram 3 ha – bija apstādīta ar eglēm. /pers. B/ ir māsa, kura dzīvo Ciems, lieciniece nekad viņu nebija redzējusi. pers.B brālis ar sievu dzīvo netālu no lieciniece mājām, viņu meita dzīvo Rēzeknē. /pers. B/ brālis ir vairāk kā 80 gadus vecs, viņam ir redzes traucējumi, pārvietojas ar grūtībām. /pers. B/ ar brāli bija sarežģītas attiecības, viņi strīdējās. Brāļa meita organizēja /pers. B/ bēres. Lieciniece nekad nebija redzējusi, ka /pers. B/ izmantotu maksājuma karti, viņš uzticējās tikai skaidras naudas maksājumiem, pensiju viņam veda pastniece. Bērēs no viņa kaimiņiem - Vārds un /pers. AH/ – lieciniece uzzināja, ka viņi bija slimnīcā pie /pers. B/, gribēja viņu apciemot, bet gados vecāka sieviete, kura tur atradās, neielaida viņus.

[11] Aizstāvības pusē liecības sniedza arī apsūdzētās vīrs – liecinieks /pers. I/, kurš tiesas izmeklēšanā liecināja, ka ar /pers. B/ iepazinās apmēram 20 gadus atpakaļ, viņiem bija kopējas intereses par motocikliem un automašīnām, viņi sazvanījās, brauca ciemos, bija draudzīgas attiecības. 2018.gada rudenī lieciniekam piezvanīja /pers. B/ un pateica, ka atrodas Pilsēta slimnīcā, jo salauza gūžas kaulu. /pers. B/ palūdza, lai /pers. I/ atbrauktu ar sievasmāti un paņemtu viņu dzīvot pie sevis, paskaidroja, ka viņa māsa nevar atbraukt un parūpēties par viņu, turklāt /pers. B/ bija arī lopi, kurus vajadzēja kopt. Pie /pers. B/ uz izrakstīšanās no slimnīcas brīdi bija ieradušies arī sociālie darbinieki, lai noskaidrotu, kur viņš turpmāk dzīvos. /pers. B/ viņiem pateica, ka dosies dzīvot uz /pers. A/ māju "Māja" /adrese/. Pirms ievietošanas slimnīcā /pers. B/ dzīvoja Rēzeknes novadā, Adrese1". Lieciniekam bija zināms, ka /pers. B/ ir māsa, taču pēc /pers. B/ teiktā viņš saprata, ka viņa pati slimo un nevarēs viņu aprūpēt. Pēc izrakstīšanās sieva /pers. A/ samaksāja par slimnīcu un viņi aizveda /pers. B/ dzīvot uz "Māja", kur pastāvīgi dzīvoja /pers. A/ māte /pers. AI/. Liecinieks ar /pers. A/ dzīvoja dzīvoklī, viņi brauca uz "Māja" katru dienu. Pirmo laiku /pers. A/ pirka visu par savu naudu, /pers. B/ solīja pēc tam visu atdot, viņam bija nauda. /pers. B/ gribēja pārdot savu īpašumu, viņš teica, ka paliks dzīvot "Māja" vai citur, bet Vecstrūžānos dzīvot negribēja, teica, ka tur apkārt ir zaglēni un nepatikšanas. Pēc atvešanas no slimnīcas, /pers. B/ gulēja, bija nevarīgs. Kad atlaba, palūdza, lai /pers. I/ atved viņa mantas uz "Māja". /pers. B/ klātbūtnē tika pārvestas mantas, motocikli. /pers. B/ nolēma pārdot īpašumu, pats atvēra bankā norēķinu kontu, uz kuru viņam tika pārskaitīta nauda. Pēc tam /pers. B/ tika veikta vēl viena operācija, viņš slimoja, bija pakritis, ar automašīnu braukt nevarēja, jo divas vai trīs reizes, izbraucot no laukiem, bija iebraucis grāvī. /pers. B/ palīdzēja pers.A un pers.I finansiāli, bija nopircis veļas mašīnu, palīdzēja automašīnas iegādē. Liecinieks nezina, vai /pers. B/ bija viena vai vairākas norēķinu kartes. Ar naudu rīkojās pats /pers. B/, vēl viņš uzticējās /pers. A/, lūdza noņemt naudu no bankas konta, un /pers. A/ atdeva naudu /pers. B/. Nepatikšanas sākās, kad /pers. B/ parādījās sieviete, kas pasauca viņu dzīvot pie sevis laukos. Kad /pers. B/ palika labāk, viņš sāka braukāt pie tās sievietes, dzīvoja tur 2 - 3 dienas, tad brauca atpakaļ uz "Māja". Par atsevišķu pirkumu izdarīšanu no kartes lieciniekam nekas nav zināms. /pers. A/ naudu no /pers. B/ konta bija ņēmusi tikai ar /pers. B/ atļauju. Attiecībā uz apsūdzībā norādīto automašīnu 2 200 *euro* vērtībā liecinieks

paskaidroja, ka /pers. B/ teica, ka var palīdzēt ar automašīnas iegādi, teica, ka to viņiem uzdāvinās. /pers. B/ kopā ar /pers. A/ brauca izņemt naudu automašīnas iegādei. Draudzīgas attiecības izbeidzās tad, kad /pers. B/ palika labāk, viņš varēja visu darīt patstāvīgi, parādījās sieviete, ar kuru viņš brauca tikties, bija izveseļojies un viņam bija nauda. pers.B kādu laiku turpināja braukāt uz "Māja", palika tur uz divām dienām reizi divās nedēļās. /pers. B/ nebija lūdzis atdot viņam naudu, par to konkrētas sarunas nebija. Darīšanas ar policiju saistībā ar naudu sākās tad, kad /pers. B/ vēl dzīvoja "Māja". Liecinieks neatceras, kad /pers. B/ pats atsāka vadīt automašīnu, bet pagāja ilgs laiks. Viņš mēģināja patstāvīgi braukt mēnesi pēc gūžas operācijas, bet, nobraucot 100 metrus, iebrauca grāvī. /pers. A/ skaidroja /pers. B/, ka nepieciešamības gadījumā viņu aizvedības, bet /pers. B/ spītējās. /pers. B/ bija mikroautobuss *Mercedes Benz*, kas atradās autoservisā Rēzeknē. Kad /pers. B/ bija slimnīcā, viņš palūdza /pers. I/ atvilkt to uz "Māja". Ar minēto mikroautobusu pers.B bija iebraucis grāvī, bija pakritis un sasitis kāju. /pers. A/ vadāja /pers. B/ ar automašīnu, ko viņš bija palīdzējis iegādāties. Kad /pers. B/ izņēma bankā 5 000 *euro*, viņš palūdza /pers. I/, lai palīdz viņam atrast jaunu automašīnu ar automātisko ātrumkārbu, lai būtu vieglāk to vadīt. /pers. I/ atrada piemērotu automašīnu Balvos - *VW Golf* - 3 000 *euro* vērtībā. Liecinieks palīdzēja /pers. B/ noformēt automašīnu. Mikroautobusu *Mercedes Benz* /pers. B/ pārdeva. /pers. I/ un /pers. A/ brauca kopā ar pers.B un palīdzēja viņam iegādāties automašīnu, Jēkabpilī viņš samaksāja naudu un pārreģistrēja automašīnu. /pers. B/ ar liecinieka sievu un sievasmāti bija pazīstami ļoti sen, braucot uz Rēzekni, viņi parasti apciemoja /pers. B/. /pers. B/ savstarpējās sarunas ar /pers. A/ un /pers. I/ par naudas izņemšanu vai automašīnas iegādi neviens cits nedzirdēja. Liecinieks no /pers. B/ bija aizņēmies 3 500 *euro*, naudu atdeva /pers. B/, kad viņš brauca projām, apmēram divus mēnešus pēc kriminālprocesa uzsākšanas, iespējams 2019.gada septembrī, lai nebūtu nekādu problēmu. /pers. B/ bija dāvinājis lieciniekam personīgi naudu par palīdzību 400 un 1 000 *euro*. Laikā, kad pers.B slimoja, viņu neviens neapciemoja un nepalīdzēja, "Māja" viņš nodzīvoja apmēram 6 – 7 mēnešus. /pers. B/ apkopa gan sievasmāte, gan arī sieva. Sākumā /pers. B/ bija gulošs, viņam mainīja pamperus, cilāja, mazgāja, palīdzēja viņam slimnīcā. Kad /pers. B/ palika labāk, viņš pakrita un atkal bija nepieciešama palīdzība. /pers. B/ braukāja uz saviem laukiem un veda uz turieni naudu, kam viņš to deva, liecinieks nezina. Bija gadījums, ka /pers. B/ palūdza /pers. A/ izņemt 2 000 *euro*, pēc kā viņš devās uz laukiem. Atgriežoties pēc dažām dienām, /pers. B/ naudas vairs nebija, viņš nestāstīja, kam to iedeva. Liecinieks konkrēti neatceras, kad pers.B aizbrauca no "Māja", jo viņš vēl kādu laiku brauca uz "Māja" un uzturējās tur divas, trīs dienas, apmēram reizi divās nedēļās. Par to, ka /pers. B/ uzticēja /pers. A/ bankas karti, liecinieks uzzināja pēc tam, kad viņi bija aizbraukuši uz banku, lai atvērtu kontu.

Apmēram vienu vai divus mēnešus pēc pers.B atvešanas uz "Māja", viņam pils tika operēta trūce. Visu šo laiku par viņu rūpējās pers.A un pers.I ģimene. Kad sākās savstarpējās nesaskaņas, /pers. B/ savas mantas, tai skaitā automašīnu *VW Golf* un 3 *BMW* motociklus, aizveda atpakaļ uz laukiem Vecstružānos. Neskatoties uz to, ka /pers. B/ pārdeva savu īpašumu, viņam bija atļauts dzīvot vecajā mājā līdz mūža galam. /pers. B/ automašīnai *VW Golf* kā turētājs bija norādīta /pers. A/. /pers. B/ tam piekrita, lai varētu braukt uz Krieviju un uzpildīt automašīnu ar lētāku degvielu. Pēc iesniegumа iesniegšanas policijā, automašīna tika pārreģistrēta uz /pers. B/ vārda.

/pers. B/ lūdza atbraukt un paņemt viņu dzīvot uz "Māja", jo māsa nevarēja viņu apkopt. Kad pers.B bija slimnīcā, ar viņu varēja sazvanīties, kā arī varēja sazināties ar ārstu. Sociālajiem darbiniekiem /pers. B/ norādīja, ka tuvumā radinieku viņam nav, tāpēc dzīvos "Māja". Viņš attiecās braukt uz Ciemu.

Pirmstiesas kriminālprocesā 2019.gada 11.decembra liecībās /pers. I/ norādīja, ka /pers. B/ viņam teica, ka vēlas pārdot savu īpašumu. Liecinieks sameklēja pircēju un pers.B to pārdeva par 25 000 *euro*. Cik lieciniekam zināms, pers.B ar pers.A bankā atvēra kontu uz kuru uzņēmums pārskaitīja naudu par īpašuma pārdošanu (*lietas 60.lapa*). Tāpat /pers. I/ pirmstiesas kriminālprocesā 2019.gada 11.decembrī liecināja, ka parādu 3 500 *euro* /pers. B/ vēl nav atdevis, kas ir pretrunā ar tiesas sēdē sniegtajām liecībām. Šādas pretrunas liecinieks izskaidroja ar to, ka, iespējams bija sajaucis datumus.

[12] Novērtējot lietā iegūtās ziņas par faktiem to kopumā un savstarpējā sakarībā tiesa nonāk pie slēdziena, ka nav pamata apšaubīt cietušā /pers. B/ sniegto liecību patiesumu par to, ka /pers. A/ ir nelikumīgi izmantojusi cietušajam piederošu maksāšanas līdzekli un bez viņa piekrišanas ieguvusi /pers. B/ piederošos naudas līdzekļus no bankas norēķinu konta. Tiesa noraida kā nepamatotus apsūdzētās /pers. A/ sniegtos paskaidrojumus un liecinieka /pers. I/ liecības par to, ka /pers. B/ bija atļāvis izmantot viņa norēķinu karti pārtikas produktu iegādei, kā arī lūdzis noņemt skaidru naudu bankomātā.

No cietušā liecībām secināms, ka naudas līdzekļus pārtikas produktu iegādei cietušais izmantoja no savas pensijas, kuru viņš saņēma ar Latvijas pasta starpniecību, turklāt pēc pārbraukšanas pie /pers. AI/ uz Māja cietušajam bija skaidras naudas iekrājumi. Tātad /pers. B/ bija pietiekami naudas līdzekļi pārtikas produktu iegādei un norēķinu kartes izmantošana nemaz nebija nepieciešama. Tāpat tiesa nerod nekādu pamatu apšaubīt cietušā liecības daļā par to, ka pēc nekustamā īpašuma pārdošanas un pirkuma maksas ieskaitīšanas norēķinu kontā cietušais savām vajadzībām bankā izņēma tikai 5 000 *euro* automašīnas iegādei. Automašīnu cietušais iegādājās par 3 500 *euro*, turklāt vēlāk vēl arī pārdeva viņam piederošo mikroautobusu par 2 500 *euro*. Lietā nav iegūtas nekādas ticamas ziņas, ka cietušajam būtu bijusi nepieciešamība izņemt un izlietot kaut kādiem mērķiem tādas naudas summas, kuras atbilstoši apsūdzībā norādītajam tika noņemtas skaidrā naudā no bankomātiem laika posmā no 2019.gada 30.marta līdz 6.jūnijam.

Daļā par automašīnas *Mercedes Benz E300* iegādes apstākļiem tiesa atzīst, ka apsūdzētās /pers. A/ un liecinieka /pers. I/ liecības ir pretrunīgas, proti, aizstāvības versija pamatā ir balstīta uz apgalvojumu, ka /pers. B/ bankas norēķinu karte tika lietota tikai ikdienas pirkumu veikšanai, par ko bija vienošanās ar cietušo, taču, ja bija nepieciešams noņemt skaidras naudas līdzekļus no bankas konta, tad /pers. A/ kopā ar cietušo devās uz bankomātu un izņēma skaidru naudu cietušā klātbūtnē. No apsūdzētās /pers. A/ sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka cietušais izteica vēlmi palīdzēt pers.A un pers.I ģimenei ar automašīnas iegādi un atļāva noņemt naudas līdzekļus no norēķinu konta. Liecinieks /pers. I/ liecināja, ka cietušais izteica vēlmi palīdzēt ar automašīnas iegādi, teica, ka viņiem to uzdāvinās un kopā ar /pers. A/ brauca izņemt naudu automašīnas iegādei. Šādi apsūdzētās /pers. A/ paskaidrojumi un liecinieka /pers. I/ liecības ir pretrunā ar cietušā sniegtajām liecībām, ka kopā ar /pers. A/ viņš naudu no konta ir noņēmis tikai vienu reizi un tas ir bijis klātienē bankā. Par skaidras naudas noņemšanu bankomātā ne kopīgi ar /pers. A/, ne arī viņa uzdevumā cietušais nav liecinājis. Izņēmums ir tikai 2019.gada 27.jūnija liecības, kurās cietušais atkāpās no sākotnējām liecībām par notikušo naudas līdzekļu piesavināšanos, ko vēlāk izskaidroja ar draudiem un šantāžu no pers.A un pers.I puses. Neskatoties uz to, ka cietušā /pers. B/ norādītais par šantāžu nav guvis plašāku atspoguļojumu pirmstiesas kriminālprocesa materiālos, tomēr tiesa nevar izslēgt šāda cietušā apgalvojuma patiesumu, jo par cietušā ietekmēšanu lietā ir liecinājuši arī citi nopratinātie liecinieki – /pers. R/, /pers. S/ un /pers. T/. Vienlaicīgi arī no /pers. A/ un /pers. I/ paskaidrojumiem secināms, ka /pers. B/ iesniegumu policijā iesniedza pēc tam, kad viņu starpā izveidojās konflikts. /pers. A/ šī konflikta iemeslus neskaidroja, norādot, ka nevēlas par to runāt, bet liecinieks /pers. I/ norādīja, ka konflikta pamatā bija kāda sieviete Ciems1 pusē, pie kuras /pers. B/ brauca ciemos un kura mēģināja noskaņot /pers. B/ pret pers.A un pers.I un panākt, lai viņš sniedz materiālu atbalstu šai sieviete, nevis pers.A un pers.I. Noklausoties lietā nopratināto liecinieku liecības, tiesa konstatē, ka /pers. I/ liecības par to, ka /pers. B/ kontaktējies ar kādu sievieti, lietā negūst apstiprinājumu. No liecinieku /pers. S/ un /pers. T/ liecībām var secināt, ka /pers. B/, pārrodoties no "Māja", ir dzīvojis nošķirti savās mājās un nav uzturējis kontaktus ne ar kādu sievieti.

Tiesa noraida aizstāvības versiju, ka visas cietušā /pers. B/ liecības ir apšaubāmas, jo cietušajam vecuma un pārciesto operāciju ietekmē bija krasi pasliktinājusies atmiņa vai sāka attīstīties vecuma demence. Tiesas vērtējumā cietušā pirmstiesas procesā sniegtās liecības ir konsekventas un savstarpēji papildinošas, tajās nav saskatāmas krasas un neizskaidrojamas versiju un izklāstīto apstākļu maiņas. Visā procesa gaitā cietušais tikai vienu reizi 2019.gada 27.jūnijā ir sniedzis diametrāli pretējas liecības, taču vēlāk šādu liecību sniegšanas iemeslus cietušais ir izskaidrojis ar draudiem no pers.A un pers.I puses. Visas vēlāk sniegtās cietušā /pers. B/ liecības pamatā ir ticamas un konsekventas, tās satur ziņas par faktiem, kas attiecas uz pierādīšanas

priekšmetu. Tiesa nesaskata pamatu atzinumam, ka cietušais /pers. B/ ir iesniedzis policijā iesniegumu par naudas līdzekļu pazušanu no norēķinu konta atmiņas zaudējuma rezultātā, vecuma demences vai kādu citu garīga rakstura traucējumu dēļ. Arī no liecinieka /pers. O/ liecībām nevar secināt, ka /pers. B/ būtu novēroti kādi veselības traucējumi, kas varēja ietekmēt viņa spriestspēju vai rīcībspēju, tāpat arī liecinieks nebija novērojis cietušā uzvedībā neko tādu, kas varētu sēt šaubas par viņa atmiņas spējām. Liecinieks /pers. O/ norādīja, ka cietušais /pers. B/ pēc pārciestās operācijas bija fiziski novājināts, bija konstatētas arī citas būtiskas veselības problēmas, kas radīja nepieciešamību operēt /pers. B/, taču no liecinieka teiktā var secināt, ka /pers. B/ emocionālā un garīgā sfēra nebija traucēta. Tāpat tiesa ņem vērā, ka aizstāvības norādītie gadījumi, par kuriem liecināja liecinieks /pers. S/, kas dod pamatu apšaubīt cietušā /pers. B/ liecību patiesumu – cietušā neizpratne par to, ka viņam nav jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis sakarā ar īpašuma tiesību zaudēšanu, savādi zvani nakts vidū kaimiņam – ir risinājušies 2020.gada vasarā – rudenī, t.i. veselu gadu pēc iesnieguma iesniegšanas policijā un liecību sniegšanas cietušā statusā. Nevar izslēgt iespēju, ka gada laikā cietušā veselības stāvoklis varēja pasliktināties un cietušais varēja uzvesties savādi. Tomēr lietā nav iegūti nekādi ticami pierādījumi tam, ka 2019.gada vasarā cietušais, sniedzot liecības policijā, būtu sirdzis ar tādiem atmiņas traucējumiem, kas liedza viņam iespēju atcerēties, ka viņš bija atļāvis izmantot savu naudu /pers. A/. Kā būtisku apstākli tiesa ņem vērā to, ka, atbilstoši aizstāvības versijai, /pers. B/ atmiņas traucējumi skarā tikai viņa piekrišanas faktu izmantot viņa norēķinu kontā esošo naudu, bet citas faktisko apstākļu detaļas cietušais savās liecībās ir izklāstījis detalizēti un konsekventi, turklāt šīs pārējās detaļas sakrīt arī ar apsūdzētās sniegtajiem paskaidrojumiem un liecinieku /pers. I/ un /pers. AI/ liecībām, piemēram, par /pers. I/ aizdoto naudu, par naudas summu dāvināšanu /pers. A/ un /pers. I/, veļas mašīnas dāvināšanu /pers. AI/ u.c. Turklāt tiesa ņem vērā, ka cietušais /pers. B/ nopratināšanās nav izvirzījis nekādas pretenzijas par pers.A un pers.I ģimenei uzdāvināto naudu, tostarp arī par aizdoto naudu /pers. I/, bet gan tikai daļā par tām naudas summām, kas ir pazudušas no viņa norēķinu konta. No tā var secināt, ka cietušais precīzi nošķīra tās materiālās vērtības, kuras nonāca pers.A un pers.I ģimenes rīcībā ar viņa piekrišanu, no tām, par kurām cietušais nebija devis savu piekrišanu vai nav bijis informēts. Apsūdzētās /pers. A/ un liecinieka /pers. I/ liecības par to, ka /pers. B/ bieži prasījis noņemt skaidru naudu no konta savām vajadzībām, devies uz Ciems1 un tērējis nezināmiem mērķiem, tiesas ieskatā ir norādāmas kā nepatiesas, jo tās ir pretrunā ar /pers. B/ liecībām, kuras pamatā ir konsekventas, kā arī negūst apstiprinājumu ar citām lietā iegūtām ziņām.

Tiesa atzīst par nebūtisku apstākli to, ka cietušais /pers. B/, ierodoties vietējā pašvaldībā un interesējoties par nekustamā īpašuma nodokļa samaksu, uzzinājis, ka viņam nekas nepieder. Lietā nav nekādas informācijas par darījuma būtību, kuru noslēdza /pers. B/, un nav informācijas, kāds bija viņa tiesiskais pamats dzīvot savā mājā. Lietā ir dažāda rakstura informācija - gan ka cietušais pārdeva tikai mežu, gan zemi, gan arī visu īpašumu, tātad tiesiskais pamats /pers. B/ dzīvot savā mājā varēja būt gan īpašuma tiesību nezaudēšana uz visu nekustamo īpašumu vai tikai uz ēkām, vai arī atsevišķi nodibināts personālservitūts. No cietušā raksturojošām ziņām secināms, ka /pers. B/ nepārvaldīja latviešu rakstu valodu, tāpēc visdrīzāk cietušais nav pilnā mērā sapratis noslēgtā darījuma būtību, nevis aizmirsis, ka ir noslēdzis atsavināšanas līgumu. Tādējādi tiesa atzīst, ka cietušā sašutums uzzinot, ka viņam nav jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis, nebūt nenorāda uz to, ka viņš ir bijis tiktāl dezorientēts, ka varēja aizmirst kaut kādas panāktās vienošanās ar /pers. A/ un nepamatoti vērsties policijā par nelikumīgu viņa naudas līdzekļu iegūšanu.

Ņemot vērā minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka aizstāvības izvirzītā versija par to, ka cietušais bija aizmirsis par viņa norēķinu kartes izmantošanas atļaušanu /pers. A/ un lūgumiem izņemt skaidru naudu no bankomāta, ir noraidāma kā nepatiesa. Tiesas ieskatā šāda versija ir izvirzīta ar mērķi apšaubīt cietušā liecību ticamību un līdz ar to izvairīties no atbildības par prettiesisku cietušā /pers. B/ naudas līdzekļu iegūšanu.

Ņemot vērā to, ka ar lietā iegūtiem pierādījumiem ir novērstas šaubas par nelikumīgu /pers. B/ piederošā maksāšanas līdzekļa izmantošanu, tiesa secina, ka apsūdzētajai ir pamatoti inkriminēta arī noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, pārvēršot noziedzīgi iegūtus līdzekļus citā materiālā vērtībā. Atbildība par Krimināllikuma 195.pantā paredzētā nodarījuma izdarīšanu iestājas, ja tiek konstatētas objektīvās puses pazīmes, kuras paredzētas atsauces tiesību normā - Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumā. Šā likuma 5.panta pirmās daļas 1. un 2.punkts noteic, ka noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija uzskatāma: 1) noziedzīgi iegūtu līdzekļu pārvēršana citās vērtībās, to atrašanās vietas vai piederības mainīšana, apzinoties, ka šie līdzekļi ir noziedzīgi iegūti, un ja šīs darbības veiktas nolūkā slēpt vai maskēt līdzekļu noziedzīgo izcelsmi vai palīdzēt citai personai, kura iesaistīta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, izvairīties no juridiskās atbildības un 2) noziedzīgi iegūtu līdzekļu patiesā rakstura, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, kustības, piederības slēpšana vai maskēšana, apzinoties, ka šie līdzekļi ir noziedzīgi iegūti. Krimināllikuma 195.panta dispozīcijā paredzētais noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, t.i., uzskatāms par pabeigtu ar brīdi, kad izdarīta kāda no objektīvās puses darbībām. Ņemot vērā to, ka apsūdzētā ir nelikumīgi ieguvusi svešus naudas līdzekļus, šo līdzekļu izlietojums transportlīdzekļa iegādei un vēlākai reģistrēšanai uz sava vārda atbilst noziedzīgi iegūtu līdzekļu izcelsmes slēpšanas un pārvēršanas citā materiālā vērtībā saturam. Nav šaubu, ka apsūdzētā ir apzinājusies, ka transportlīdzekļa iegādē ir izmantoti nelikumīgi iegūti naudas līdzekļi, tāpēc /pers. A/ ir vainojama arī Krimināllikuma 195.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

[13] Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, nosakot sodu apsūdzētajai /pers. A/, tiesa ņem vērā apsūdzētās personību, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētās atbildību ietekmējošos apstākļus.

Pirmstiesas procesā un tiesas izmeklēšanā par apsūdzētās /pers. A/ personību noskaidrots un tiesa, nosakot sodu, ņem vērā šādus apstākļus – /pers. A/ ir precējusies, iegūta augstākā izglītība, strādā par audzinātāju privātajā pirmsskolas izglītības iestādē, agrāk nav kriminālsodīta.

Vērtējot apsūdzētās /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu un radītās sekas un apsūdzētās atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa konstatē šādus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo un ceturto daļu apsūdzētā ir izdarījusi tīšu mazāk smagu un tīšu smagu noziegumu, kas vērsti pret tautsaimniecības interesēm finanšu jomā.

Apsūdzētās darbību rezultātā cietušajam nodarīti reāli materiāli zaudējumi 8 590,03 *euro* apmērā. Nodarītais materiālais kaitējums nav atlīdzināts.

Tiesa nekonstatē apsūdzētās atbildību mīkstinošu un atbildību pastiprinošus apstākļus.

Kriminālprocesa likuma 1.pants noteic, ka kriminaltiesisko attiecību noregulējamam ir jābūt tādam, kas neattaisnoti neiejaucas privātpersonu privātajā dzīvē. Piemērojamajam piespiedu līdzeklim ir jābūt gan samērīgam ar nodarījuma raksturu un radītajām sekām, gan arī pietiekamam (ekonomiskam) lai sasniegtu soda mērķi – labot vainīgās personas attieksmi pret likuma ievēršanu un atturētu no likumpārkāpumu izdarīšanas kā pašu vainīgo, tā arī citas personas. Citiem vārdiem, reāla brīvības atņemšana ir uzlūkojama kā galējs līdzeklis Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķu sasniegšanai un tā ir tikai kā galējs piespiedu ietekmēšanas līdzeklis.

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un bīstamību, radīto kaitējumu, apsūdzētās personību, un, ņemot vērā kriminālsoda piemērošanas ekonomiskuma un samērīguma principu, tiesa nonāk pie slēdziena, ka /pers. A/ var noteikt sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, bet ir pamats izvēlēties soda veidu no Krimināllikuma 193.panta otrās daļas un 195.panta pirmās daļas (*likuma redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam*) sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem, jo lietā iegūtie fakti par apsūdzētās personību neliecina par viņas sabiedrisku bīstamību tādā pakāpē, lai atzītu, ka viņas izolācija no sabiedrības būtu atzīstama par attaisnotu un obligātu, lai garantētu sabiedrības drošību. Tiesa nesaskata racionālu pamatu atzinumam, ka reāli izpildāmais sods sabiedrisko darbu veidā nevar garantēt, ka tiks sasniegti Krimināllikuma 35.pantā paredzētie soda noteikšanas mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, pienācīgā kārtā resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātā un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ņemot vērā nodarījuma raksturu un bīstamību, apsūdzētās atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa uzskata, ka apsūdzētajai sabiedriskais darbs par Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms virs vidējā likumā paredzētā apmēra, bet par Krimināllikuma 195.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir nosakāms tuvu vidējam apmēram.

Apsūdzētajai galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu, jo viens no inkriminētajiem nodarījumiem ir smags noziegums.

[14] Apsūdzētajai pirmstiesas kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā –, sprieduma izpildes nodrošināšanai, atstājami negrozīti līdz spriedums stājas spēkā.

[15] Cietušais /pers. B/ lietā bija pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju 8 590,03 *euro*. Apsūdzētā /pers. A/ pieteikto kaitējuma kompensāciju neatzina un nav to atlīdzinājusi.

Izlemjot cietušā /pers. B/ iesniegto kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācija apmierināma pilnā apmērā un piedzenama no apsūdzētās.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 22.pantu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot, un saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko tas ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Tādējādi tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācija ir piedzenama no apsūdzētās /pers. A/ par labu cietušā pārstāvim, ņemot vērā to, ka ir iestājusies cietušā nāve. Kompensācijas summa tās samaksas gadījumā vai arī tiesības uz kompensācijas piedziņu ir iekļaujamas kopējā /pers. B/ matojuma masā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, 511., 512., 514. un 520., 527.-530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/, personas kods Personas kods, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā un 195.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un sodīt:

1. par Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar sabiedrisko darbu uz 200 (divi simti) stundām;
2. par Krimināllikuma 195.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar sabiedrisko darbu uz 120 (viens simts divdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu daļēji saskaitīt noteiktos sodus un pēc noziedzīgu nodarījumu kopības galīgo sodu /pers. A/ noteikt – sabiedriskais darbs uz 240 (divi simti četrdesmit) stundām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu uzlikt /pers. A/ pienākumu 10 darba dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties soda izciešanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – atstāt negrozītu līdz spriedums stājas spēkā.

Apmierināt pilnībā cietušā /pers. B/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu un piedzīt no /pers. A/, personas kods Personas kods, cietušā pārstāves /pers. H/, personas kods /personas kods/, labā 8590,03 *euro* (astoņi tūkstoši pieci simti deviņdesmit *euro* un 3 centi).

Saglabāt arestu automašīnai *Mercedes Benz E300*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas uzlikts ar 2020.gada 11.februāra lēmumu, materiālā kaitējuma kompensācijas piedziņas nodrošināšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu kaitējuma kompensācija labprātīgi nomaksājama ne vēlāk kā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumenti par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu iesniedzami Rēzeknes tiesai.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams, bet procesa dalībnieki 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis P.Novičenoks